

Pilot om sin ufo-observation

Spændende møde med ufo-observatør i Lokalgruppen »Storkøbenhavn« torsdag 12. april:

„Vi bliver forfulgt af et kraftigt lys på vores styrbords side - samme højde - samme hastighed! Vi kan ikke identificere noget, kun en lyskugle, en stor lyskugle!“ Sådan lød det over radioen fra kaptajn Kahn i en Hawker Siddeley 748 fra Guyana Airways. Fænomenet blev set i 1981/82 af mere end hundrede mennesker, heriblandt piloter og kabinepersonale på en Boeing 737.

En af de involverede personer i denne spændende ufo-tildragelse er Dieter Betz, som kommer på besøg i SUFOIs Lokalgruppe »Storkøbenhavn« torsdag den 12. april og fortæller om sin oplevelse.

Dieter Betz var styrmand på en Maersk Air Boeing 737, som dengang fløj på en leasingkontrakt for Guyana Airways. Han fortæller her om den hårrejsende oplevelse:

„Da vi flyver over Orinoco flodens delta i Guyana i en flyvehøjde på 33.000 fod, er det mørkt. Der er stille på radio-frekvensen. Ikke megen trafik i denne del af verden. Derfor er vi ved at spille kaffen, da vi forlader Trinidads frekvens og skifter til Georgetown. Skipperen tager uvilkårligt fødderne ned fra instrumentbrættet. Vi lytter begge meget anspændt. Der er en, som snakker meget højt og meget hurtigt på Georgetown Radio. Jeg genkender pilotens stemme - det er en af vores guyanesiske kollegaer.“

Dieter Betz holder foredrag i København

Foto: Dieter Betz

Besætningen på denne Hawker Siddeley 748 fra Guyana Airways blev forfulgt af en stor lyskugle.

Foto: Dieter Betz

Forfulgt af lys

Hans tomotorede Hawker flyver kun halvt så hurtigt som vores Boeing 737, men han ligger næsten 100 mil foran os, og nu kommer hans stemme igen og gentager:

„Vi bliver forfulgt af et kraftigt lys på vores styrbords side - samme højde - samme hastighed! Vi kan ikke identificere noget - kun en lyskugle - en stor lyskugle!" Kaptajn Kahn i Guyana Airways' Hawker Siddeley 748 spænder sig løs og kravler over postsækkene ind i den mørke kabine. Her kan han studere fænomenet bedre uden nogen form for forstyrrende lys fra cockpittet. Men der er intet, som kunne tyde på, at det er en flyvemaskine af nogen art.. "

Kahn råber til sin styrmand: „*Sam, drej til højre - men langsomt, ganske langsomt!*“ Fragtflyet krænger svagt til højre og nærmer sig lyset, mens flyet og lyset stadig følges ad med en hastighed af 400 km i timen. Lyskuglen bliver endnu kraftigere, kommer tættere på. Kahn bliver blændet af det i det mørke fragtrum. Han skulle lige til at råbe „*stop, Sam!*“, da lyset begynder at sakke langsomt agterud og holder sig bag flyet. Men det holder sig så tæt på, at hele flyet er badet i lys, som fra et kæmpe spotlight. Kahn kravler tilbage i sædet og spænder sig fast. „*Tak, Sam, jeg har den*“ og drejer skarpt til venstre. Et øjeblik er cockpittet badet i lys, så forsvinder det bag flyet igen.

Ingen anden lufttrafik

Men kaptajn Kahn er ikke en mand, som man gør grin med. Han anmoder Georgetown Radio om at måtte skifte højde. Kontrolleren siger, at han må gøre lige, hvad der passer ham - der er ikke anden trafik i luften end os. Men vi ligger langt bag ved ham. Og skipperen i fragtflyet forsøger alt, hvad der er forsvarligt med sit tunge fly for at ryste lyskuglen af sig: Han stiger og sagtnet farten, han synker og drejer, og vi følger hans transmissioner over radioen med hjertebanken.

„*Jeg laver et 360 graders drej, men tingesten holder sig bag flyet, uanset, hvad vi gør.*“ Så begynder han nedstigningen, og da han får Timehris lufthavn i sigte, er lyset bag ham pludselig forsvundet. Vi hører ham bekræfte landingstilladelsen fra tårnet. Så er der stille igen. Vi har dæmpet cockpitlyset til det mindste. Det er en stjerneklar nat uden måneskin. Vi begynder at gå ned og stirrer ud i mørket.

Det uidentificerede lysfænomen blev set over Guyana, der ligger i den nordlige del af Sydamerika ud til Atlanterhavet. I området breder regnskoven sig så langt øjet rækker.

Foto: Dieter Betz

En hilsen på to sekunder

Vi nærmer os stedet, hvor fragtflyverens besætning sidst så lysfænomenet. Vores flyvehøjde er 500 meter, og hastigheden er nu stærkt reduceret, lige før vi skal sætte flaps.

Pow! Vi farer sammen. Et lys bliver tændt foran os i lavere højde, og cockpittet er oplyst som i dagslys som at flyve mod Solen, men her i mørket blænder det som tusinde sole. Lyskilden bevæger sig ikke. Den står stille og forsvinder under os, da vi flyver hen over den.

„Det er løgn!“ siger skipper og kalder Georgetown. Vi får lov til at lave et drej tilbage mod den lysende kugle. Vi kalder på stewardessen. Hun slukker lyset i passagerkabinen og beder folk om at kigge ud af vinduerne. Vi skal søreme have mange vidner til dette her! Og der er godt hundrede passagerer ombord. Under drejet kan vi se lyset igen. Og „vi“ betyder nu os alle sammen, passagererne og stewardesserne med.

Vi går længere ned med kurs direkte mod lyskuglen, som brænder i vores øjne. Skipperen har hånden på lyskontakten. Det er en samlekontakt, som tænder alle landingslys på én gang. „OK! Så er det nu!“ siger han og tænder samtlige lys med et smæld. Han tæller højt og langsomt „et-to“, to sekunder. Så slukker han, igen alle på én gang.

Og så sker det! Lyskuglen foran os slukker lyset i to sekunder og tænder igen. Så glider det ind under flyet og forsvinder bagud. Stewardessen, som står bag os i cockpittet, giver et hvin fra sig. Mine nakkehår er rejst.

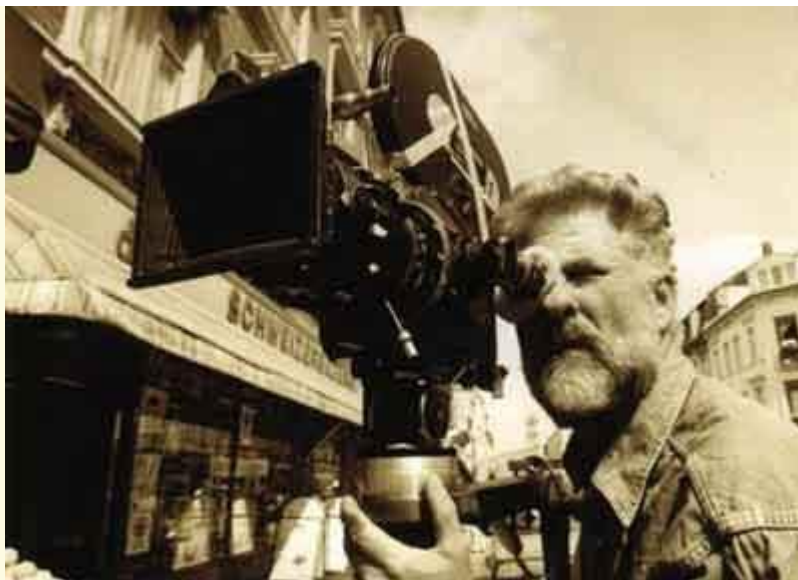
Skipperen rømmer sig og siger: „Lad os komme hjem! Vi kan ikke bruge mere af hr. Møllers brændstof til det pjat.“ Vi noterer positionen og giver den til tårnet.

Området finkæmmet resultatløst

Ved solopgang starter den største eftersøgning, Guyanas regering kan stille på benene. Især militæret er ude med alt, hvad der kan flyve. Helikoptere, Skyvans, Twin-Otters og mange småfly er ude at søge. Området bliver finkæmmet, men resultatet er nedslående. Man finder intet, absolut intet.

Skipper og jeg er glad for, at vi ikke var alene om oplevelsen. Det vægter tungt at have over et hundrede vidner, og tilfældet satte en diskussion i gang. Folk kom frem med deres iagttagelser - og det var ikke småting. Mange piloter havde holdt på deres hemmelighed. 16.000 timer i luften.

Det er nu 50 år siden, at flyveren, fotografen, forfatteren,

Filmfotografen Dieter Betz i action.

Foto: Dieter Betz

foredragsholderen og eventyreren Dieter Betz begyndte at flyve. Den første flyvetur foretog han som 15-årig i et svævefly. Siden da har han fløjet rundt regnet 16.000 timer i over 100 forskellige typer fly - lige fra veteranfly til

moderne Boeing-jet. Han har overlevet tre flystyrt og er naturligvis medlem af Eventyrernes Klub.

Efter rejser i 98 lande har Dieter Betz et stort foredragsrepertoire, der kan ses på hans hjemmeside: www.betz.dk/

Dieter Betz i København

Kom og hør Dieter Betz selv berette om denne og andre oplevelser på mødet i SUFOIs »Lokalgruppe Storkøbenhavn«

Torsdag den 12. april kl. 19

Vanløse Kulturhus, Tårn, Frode Jakobsens Plads 4, 2720 Vanløse. Metroen kører lige til døren.

Der er spændende ting på programmet denne aften, hvor der er adgang for alle interesserede. Forhåndstilmelding er ikke nødvendig, men først til mølle...

Til dækning af lokalgruppens udgifter, administration, porto, kaffe, te, småkager med videre, betales 35 kr. pr. deltager.

Frankrig åbner sine ufo-arkiver

Af Flemming Jensen

Frankrig blev det første land i verden, der åbnede sine ufo-arkiver fuldstændigt.

Torsdag den 22. marts offentliggjorde Det franske Rumforskningscenter, CNES, Centre National d'Etudes Spatiales, en hjemmeside indeholdende 5 årtiers observationer.

Og derefter gik serveren ned på grund af den store interesse fra offentligheden verden over.

Den afdeling af Det franske Rumcenter, CNES, der siden starten i 1977 officielt har beskæftiget sig med ufo-fænomener, fik oprindeligt navnet

GEPAN - Groupe d'Etudes des Phénomènes Aérospatiaux Non identifiés.

Offentliggørelsen af undersøgelsesgruppen GEPAN's arkiver blev annonceret tidligere på året, men vakte alligevel stor opsigt, da arkiverne endeligt blev gjort tilgængelige på internettet den 22. marts.

CENTRE NATIONAL D'ETUDES SPATIALES

Mere end 1600 rapporter ialt

Det meddeles fra CNES, at on-line arkiverne vil blive opdateret i takt med, at nye rapporter kommer ind. Katalogiseret i mindste detalje.

GEIPANs aktuelle leder, Jacques Patenet.

Foto: CNES

Fra sager, som let kan afvises, til en håndfuld sager, som fortsætter med at forbløffe selv skrappe efterforskere.

„Det er første gang i historien“, siger Jacques Patenet, der er flyveingeniør og leder kontoret for studiet af „ikke identificerede himmelfænomener“ til tidsskriftet New Scientist og fortsætter:

„I Frankrig kaldes Ufoer »OVNI«“. Fænomenet har altid vakt stor interesse og givet anledning til talløse konspirationsteorier. Teorier om at regeringen hemmeligholder opdagelser, som er „for alarmerende for offentligheden“.

Patenet siger videre: „Sager som den om kvinden der havde set noget, der lignede en flyvende rulle toiletpapir, er tydeligvis ikke værd at efterforske. Andre sager med mange observatører, sager med fysisk bevismateriale (afsvidningsmærker på jorden etc.), radarspor der viser flyvemønstre og accelerationer, som helt trodser fysikkens love, etc. etc. tages derimod meget alvorligt“.

Ingen forklaring

En officiel talsmand for CNES fortæller, at en række sikkerhedsvagter var posteret foran CNES' hovedkvarter, hvor annonceringen af offentliggørelsen fandt sted, for at holde uinviterede ufo-loger borte.

„Siden GEPANs start i 1977 er af de 1600 observationer fra 1954 og frem, næsten 25% klassificeret som »type D«. »Type D« betyder at man på trods af gode, eller endog særdeles gode data og troværdige vidner, er konfronteret med noget man ikke kan forklare“, siger Patenet.

Et eksempel: 8. januar 1981 var en mand, i nærheden af den Sydfranske by Trans-en-Provence, i færd med markarbejde da han hørte en underlig fløjtende lyd. Han observerede en tallerkenformet genstand med en diameter på 2.5mtr. lande på hans mark blot 50 meter væk. „Den blev på stedet i et par sekunder hvorefter den, uden en lyd, fløj ud i det blå“.

Da et hold fra GEPAN ankom til stedet, fandt man afsvidningsmærker i jorden, som kunne antyde, at genstandens vægt havde været flere hundrede kilo. „Det er aldrig lykkedes mig at forstå eller forklare denne hændelse“, siger Patenet.

Blinkende lys

De næsten 1.000 vidner, som den 5. november 1990 så blinkende lys på himlen, havde derimod simpelthen observeret raketrester brænde op i jordens atmosfære.

„Vi har ikke det fjerneste bevis på at ikke-jordiske væsner står bag de uforklarlige fænomener.” siger Patenet, og tilføjer: *„Men vi har heller ikke det mindste bevis på, at de ikke gør det.”*

„On-line databasen er tænkt som en hjælp til de videnskabsmænd, der ønsker at undersøge de mystiske fænomener”, siger Patenet og fortsætter: *„Vi vil også gerne invitere forskere med berøringsangst for emnet til at hjælpe os med at analysere disse fænomener.”*

CNES arkiverer 50 til 100 rapporter om året. Som oftest er rapporterne optaget af gendarmeriet.

I ca. 10 % af tilfældene bliver observationsstedet undersøgt.

Andre lande, især Storbritannien og U.S.A. opsamler systematisk data om uidentificerede flyvende objekter.

I U.S.A. giver »Freedom of Information Act« i visse tilfælde adgang til enkeltsager. Arkiverne fra den gamle amerikanske undersøgelsesgruppe Project Bluebook er dog tilgængelige på nettet.

„Vi besluttede at gå en anden vej, vi gjorde alt tilgængeligt”, siger Patenet.

„Målet var at gøre det lettere for forskere og ufo-interesserede at få adgang til data.”

Et af de offentliggjorte fotografier fra arkiverne: GEPANs medarbejdere undersøger og registrerer i 1989 et aftegning i jorden i Normandiet i Nordfrankrig.

Foto: GEIPAN

Rumcentrets server gik ned

Nogle timer efter offentliggørelsen af hjemmesiden var besøgene så mange, at det franske rumcenters server gik ned.

Hjemmesiden er meget organiseret og komplet. Den indeholder endog indskannede kopier af politirapporterne, skriver New Scientist.

Redaktionen af ufo-mail kan bekræfte, at det i skrivende stund er svært at få adgang til GEIPANs arkiver via internettet, men adressen er: <http://www.cnes-geipan.fr/geipan/>

Nyheden på DR

DR2 bragte et kort indslag i sin Deadline 17-udgave fredag den 23. marts om offentliggørelsen af de franske »x-files«.

Indslaget kan stadig ses på DRs hjemmeside under DR2 og ovennævnte dato.

Der kan læses mere om GEIPANs oprettelse og undersøgelser på adressen: <http://www.ufo.dk/ufo-mails/2007/um07-080.php>

Astronauter besøger København

Af Ole Henningsen

Den 11. – 12. april får Danmark spændende besøg fra rummet, fortæller Tycho Brahe Planetarium og Dansk Selskab for Rumfartsforskning.

Den svenske astronaut Christer Fuglesang og hans astronaut-kolleger er de nævnte datoer på besøg i København.

I den forbindelse arrangerer Tycho Brahe Planetarium onsdag, den 11. april kl. 20-21 et offentligt møde, hvor de seks astronauter fortæller om deres seneste meget succesfulde rumfærgemission og besvarer spørgsmål.

Arrangementet er åbent for alle. Der er gratis adgang for medlemmer af Tycho Brahe Planetarium og medlemmer af Dansk Selskab for Rumfartsforskning, mens ikke-medlemmer betaler 25,- kr.

Alle skal dog reservere billet på planetariets onlinebestilling på adressen: <http://online.tycho.dk/InetSale/servlet/InetSale.ShowInfo?ShowID=120&Check=6820585.421530301> eller ved henvendelse til billetsalget på tlf. 33 12 12 24.

Billet salget er åbent 09:30-21 (tirsdag-torsdag) og 10:30-21 (fredag-mandag). Pladserne tildeles efter „først-til-mølle“-princippet.

Ud over Christer Fuglesang deltager NASA-astronauterne Mark Polansky (kaptajn), William Oefelein (pilot), Robert Curbeam (missionsspecialist), Joan Higginbotham (missionsspecialist) og Nicholas Patrick (missionsspecialist).

Den tyske ESA-astronaut Thomas Reiter, der kom hjem fra sit ophold på Rumstationen om bord på Discovery, deltager ikke i den skandinaviske rundrejse. Det gælder af naturlige årsager også for NASA-astronauten Sunita Williams, der afløste Thomas Reiter. Hun er

Christer Fuglesang bliver klædt på til træning i det store vandbassin på NASAs Neutral Buoyan Laboratory, der ligger tæt ved Johnson Space Center i Houston i staten Texas. Astronauten Bill Oefelein (th. i billedet) var kaptajn på rumfærden STS-116 og vejleder for Fuglesang og de øvrige astronauter under deres rumvandring.

Foto: Michael Linden-Vørnle

nemlig stadig en del af Rumstationens tre personer store besætning.

Rumstationen på himlen

Den internationale Rumstation kan i øvrigt ses på den sydlige himmel om morgen mellem kl. 4 og kl. 6 i den kommende tid. De nøjagtige tidspunkter kan ses på adressen: <http://www.tycho.dk/article/view/793/1/125/>

Send ufo-mail til familie, venner og bekendte!

Synes du, at ufo-mail er spændende oplysninger og interessant læsning, så send denne ufo-mail videre til din familie, dine venner og bekendte.

Så har de også muligheden for at modtage ufo-mail gratis og uforpligtende, når der sker noget nyt:

Danske og udenlandske observationer eller fotografier, aktuelle himmelfænomener og spændende tilbud på ufo-materialer.